

hedskasse, men det er altsaa dem, der her er kommet frem paa Overfladen. Dette viser, hvad jeg har sagt, at disse Mennesker var ikke nemme at have, og netop derfor maatte Arbejdsløshedskasserne ofte tage haardt paa dem, og de tog ogsaa haardt paa dem.

Men naar der er administreret, som der altsaa er, er det en daarlig Tak at faa fra den øvrige Befolkning, at der tales om, at der er øvet saadanne Misbrug, som man fra Arbejdsløshedskassernes Side netop har gjort, hvad man kunde, for at hindre. Der er i Arbejdsløshedskasserne ca. 314 000 Medlemmer, og naturligvis har det daarlige Eksempel fraoven virket nedad, men aldrig har det rigtigt kunnet konstateres, hvor galt det var, hvor meget det var. Folk kunde snakke om det paa Barberstuer, selv her i Rigsdagen tales der i Salene og i Betænkninger om „de meget omtalte Misbrug“. Og naar man da spørger, hvad det er for Misbrug, faar man det Svar: Ja, det siger da Folk. Naturligvis kan der trækkes et og andet Eksempel frem, men som Helhed betyder disse Udtalelser ingen Verdens Ting, de er ikke underbygget. Jeg vil slutte mig til to berømte Mænd, som har givet deres Foragt for saadanne Udtalelser Udtryk. Den ene var Shakespeare, der lader Hamlet sige i en vis Situation: Words, words, words. Dette oversatte en anden berømt Mand, Tietgen, i en Generalforsamling i et Aktieselskab med: Vaas, Vaas, Vaas. Jeg stiller mig her ved Siden af Tietgen i min Bedømmelse af de Skriverier, der er fremkommet om Arbejdsløshedskassernes Misbrug, og jeg gør det, selv om nogle af dem, der har skrevet det, har pyntet sig med de allerfineste akademiske Titler. Der er ingen, der kan paavise Antallet af Misbrug; de har hørt et og andet, de har maaske oplevet et enkelt Eksempel, men det er spredte Tilfælde.

Jeg har liggende foran mig det eneste statistiske Bevis, der foreligger, om Misbrug i Arbejdsløshedskasser; det indeholder Oplysninger om, hvor mange Tilfælde der er blevet behandlet i Arbejdsløshedsnævnet, og om, hvorledes de er blevet behandlet. Der er i alt anvist Arbejde til 17 365 Medlemmer. Af dem er der indklaget 1 918. Heraf var 703 ikke mødt paa Arbejde; 974 var mødt, men havde ikke tiltraadt Arbejdet; og forladt Arbejdet umiddelbart efter dets Paabegyndelse havde 241. Nu viser dette jo intet ud over Tallene, men saa kommer det, der er afgørende, nemlig: hvorledes forholdt det sig med Klagerne over de arbejdsløse, der ikke var gaaet i

Arbejde? Af de 1 918 var der 1 519, hvis Sager blev afgjort. Deraf var der 1 025; som ikke havde faaet Understøttelse. Man har vel Lov til at sige nej til et Arbejde, naar man ikke forlanger noget for det, man har vel Lov til at sige til en Arbejdsgiver, hvem det saa er: Det Arbejde er for griset, det vil jeg ikke ødelægge mine Klæder paa. Der kan ogsaa være andre Grunde: det er for billigt, for daarligt betalt. Man maa i hvert Tilfælde have Lov til at sige nej, naar man ikke gaar til Arbejdsløshedskassen om Understøttelse. Det viste sig da, at der her var ca. 66 pCt., som ikke havde faaet Understøttelse. Understøttelse var ydet, men senere inddraget — det var altsaa de egentlig kriminelle Tilfælde — for 185; 154 havde faaet Understøttelse, som blev godkendt, og til 155 var der endelig ydet Understøttelse, uden at man efter de foreliggende Omstændigheder fandt Anledning til at foretage videre i Sagen. Mange af de Forhold, der kommer til Behandling i Nævnet, er forvrølede, uoplyste og vanskelige for Nævnet at faa Rede paa. Sagens Behandling foregaar gerne ved Korrespondance, undertiden ved Politiafhøring, ved Rapporter.

Selv med den bedste Villie, med den efter Loven paabudte Anmeldelse fra Arbejdsanvisningskontoret og med den Nidkærhed, hvormed man fra Arbejdsgiverforeningens Side samler alle mulige Tilfælde for at faa de paagældende klappet af, er det altsaa ikke lykkedes at faa samlet flere end 185, som har faaet Understøttelse, men som ikke skulde have det. Det drejer sig her om København; det er værst i København, siger man — i alt Fald paa Landet; her er Sodoma. Af de 17 365 er der altsaa 1 pCt. Arbejdere, som ikke har taget Arbejde, og som ikke har haft Ret til at nægte det. Godt 1 pCt.! Dette til Efterretning for lysthavende, som senere skulde faa Lyst til at skrive om Misbrug af Arbejdsløshedskasserne. Nu er København, som sagt, et Sodoma. Nævnets Afgørelser viser, at der findes ca. 1 pCt. indenfor København. Paa Landet er det meget bedre, i Provinsen er de meget skikkeligere. Hvis de derudefra lægges til, kommer vi langt under 1 pCt. for dem, som har nægtet at modtage Arbejde, og som uretmæssig har modtaget Understøttelse. Af de 314 000 Medlemmer — jeg vil have Lov til at tage dem alle sammen — er der altsaa 185, hvilket vil sige $\frac{1}{20}$ pCt. Det er ikke store Ting, men det viser sig, at der kan siges meget om det alligevel. Man er altid tilbøjelig til at tillægge sine Medmennesker de sletteste Motiver — det er en almindelig kristelig